

Η ΑΔΙΑΚΡΙΣΙΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΕΡΩΣ ΤΟΥ ΕΡΡΙΚΟΥ 4ΟΥ

Ο βασιλοκτόνος Ραδαγιάν

Ερρίκος 4ος, ο οποίος ήταν τότε βασιλεύς, ήθελε με κάθε τρόπο να λάβη μέρος στις παραστάσεις αυτές ως πρώτη χορευτριά και η εννοούμενη του, κόμισσα ντε Μορέ. Μια ή σύζυγός του, η βασίλισσα Μαρία των Μεδίκων, είχε —πολύ φυσικά— έντελώς αντίθετη γνώμη, τόσο που ο βασιλεύς, φοβούμενος τρομερές σκηνές εκ μέρους της, αναγκάστηκε να υποχωρήσει. Συγχρόνως όμως πίστευσε σε τέτοιο σημείο, ώστε καθ' όλη τη διάρκεια των ανακτορικών εορτών, κλείστηκε μέσ' στην κλίμακά του και δεν παρουσιάστηκε ποθενά.

Από τη στιγμή αυτή, η μόνη σκέψη κ' η μόνη φροντίδα του Ερρίκου ίσως ήταν πώς να δρύνει το δασακρύ εκείνο άνθος. Μά η Σαρλόττα, που' όλη τη νεαρή ηλικία της, είχε κιόλας άραδωνισθεί με τον Ιππότη ντε Βασσομπιέ, έναν αντίξοο της άριστοκρατίας, ο οποίος ήταν πολύ ποιητικός για τη μητρότη του.

Μά ο βασιλεύς, για να μπόρεση να προσεγγίσει τη Σαρλόττα, φρόντισε και διέλιψε το συγκεκριμένο μνηστήρα, που έκανε μια σύζυγο τόσο περιζήτητη, του προσέφερε ως αντίλλαγμα τη δεσποινίδα ντ' Ουάι. Ο Βασσομπιέ, σαν καλός αγγέλος, υπάκουσε στη βασιλική θέληση και την παντρεύτηκε.

Έτσι την πάντρεψαν με τον πρίγκηπα Κοντέ. Κατά τη διάρκεια μάλιστα της πελετής, ο βασιλεύς, για να διασκεδάσει λίγο, έβαλε τον Βασσομπιέ να σταθεί κοντά στους μνηστήρας!

Μά μετά τους γάμους, τα πράγματα άρχισαν να μη πηγαίνουν καλά σύμφωνα με τη θέληση και την επιθυμία του βασιλέως. Ο πρίγκηπς του Κοντέ ήθελε να έχει τη γυναίκα του μόνος του και αποκλειστικώς δική του. Δεν έννοουσε να βοίσκεται ανάμεσα τους και τρίτος, έτσι κ' αν αυτός ο τρίτος ήταν ένας από τους μεγαλύτερους — όπως τοιλάχιστον τόν θέλει η ιστορία—βασιλείς της Γαλλίας.

Έτσι, άγρια κυνιάδες έλαλοκλήθηκαν μεταξύ του θεού και του άνεψου, κατά τους οποίους αντιπλήγησαν μεταξύ τους ή αιοχρόστες φράσεις (κατά την εποχή εκείνη μιλούσαν στα άνακτορα της Γαλλίας όπως μιλάνε σήμερα στα καταγόγια).

Ο Ερρίκος 4ος, μη θέλοντας να τόν πάση εκφοβίσει ο άνεψός του, του έκοψε την πριγκιπική επιχορήγηση που του έδινε, έλαζοντασ συγχρόνως πώς έτσι θά τόν έκανε να υποχωρήσει.

Μά ο πρίγκηπς του Κοντέ έννοουσε μεγάλη αντίπαθεια προς το δικό στέλιμα που έχουν τ' αγαθά βώδια στο κεφάλι τους και έπειθό ο θεός του, βλέποντας πώς δεν υποχωρούσε, είχε άρχισει να λαβαίνει και άλλα καταπεστικά μέτρα έναντίον του, θέλοντας με κάθε τρόπο να σώσει τη σύζυγιά του τιμή, αναγκάστηκε εν' ά π α γ α γ η ρ την ίδια τη σύζυγό του μέσ' άπ' το παλάτι, γιατί ο βασιλεύς,

προβλέποντας ότι μπορούσε να σιμεί κ' αυτό, είχε βάλλει κατακόπους του κ' επιτηρούσαν το νεαρό ζεύγος. Παρ' όλη όμως την επίβλεψη, οι δύο σύζυγοι κατάρθωσαν και το έσκασαν από το Λούβρο.

Από τη στιγμή αυτή άρχισε μ' ήρωική και κομική έποστοία. Ο Κοντέ, κοιτώντας την γυναίκα του στην άγκαλιά του, καθάλησε το έλογό του και, καλπάζοντας δαιμονιακά μια νύχτα όλόκληρη, κατάρθωσε ν' απομακρυνθή άπ' το Παρίσι και να πάη στο Σαιν Βαλερύ, όπου είχε έναν απόθητο λόγγο.

Ο Ερρίκος 4ος, μόλις έμαθε τη φυγή τους, βυθίστηκε σε μιά μελαγχολία τόσο μεγάλη, ώστε ο Μαλέουτ, που ήταν πότε ο έπίσημος ποιητής της Αβύης, την έφυλλα και την αποθανάτισε σ' ένα από τα ωραιότερα ποιήματά του.

Έπειτα όμως, συνεχόμενος από τη θλίψη του, άρχισε ν' αναζητά σ' όλη τη Γαλλία τους φουγάδες, διευθυνόμενος ο ίδιος τις σχετικές έρευνες.

Έντοια μεταξύ ο πρίγκηπς ντε Κοντέ κ' η Σαρλόττα είχαν εγκατασταθεί στο Σαιν Βαλερύ. Έκει, μά μέρα, ο πρίγκηπς, θέλοντας να διασκεδάσει τη σύζυγό του, την έπηρε μάζύ του με τ' άμιάξι στο κνήρη. Καθώς όμως τραβούσαν στο δημόσιο δρόμο, ή Σαρλόττα είδε έναν στρατιωτικό, ο οποίος, έχοντας το πρόσωπό του κρυμμένο σχεδόν όλόκληρο κάτω από ένα μεγάλο έπίδεσμο, της έστειλε φιλήματα με το χέρι. Ήταν ο Ερρίκος 4ος, ο οποίος τους είχε ανακαλύψει επί τέλους...

Άμέσως το άνεκούνισσε αυτό στο σύζυγό της κ' ο Κοντέ, ο οποίος επέμενε να μη θέλη να μετασθί τη γυναίκα του με τόν θείο του βλέποντας ότι μερικές στο τέλος θά γινόταν κ' αυτό, αποφάσισε να την πάρη άμέσως μαζί του και να φύγουν άπ' τη Γαλλία, ξεφεύγοντας έτσι όριστικά από τις ένοχλήσεις του βασιλέως.

Μά ο άρχηγός τόν κατακόπησε του Ερρίκου 4ου πληροφορήθηκε το σχέδιό τους αυτό και πρότεψε στόν κνήρο του να συλλάβουν και να φυλάξουν στη Βασιλία τόν τόσο ζήλαιοτο αυτό σύζυγο. Έτσι ή Σαρλόττα θά έυανε άναπεράσπη και θά γινόταν δική του. Μά ο βασιλεύς δεν έπίστεψε πώς ο Κοντέ σκόπευε να το σκάσει για το έξωτερικό, βασίζόμενος στο ότι δεν θά ήθελε να χάσει τα μεγάλα εισοδήματα τόν άπερνούμεν κτημάτων που είχε στη Γαλλία.

Μά βγήκε γελασμένος. Κι' ένα ώραίο βράδι, ο Κοντέ με την πρόφαση ότι θά πήγαινε να έπισκεφθή κάποιο ύπστατικό του, πήρε τη γυναίκα του σ' άμιάξι του και ξεκίνησαν. Μόλις έφτασαν στο Κρεσύ, εγκατέλειψαν εκεί τ' άμιάξι τους κ' ο πρίγκηπς, ανεβάζοντας την γυναίκα του στο έλογό του, ξεκίνησε καλπάζοντας και διεθνόμενος προς τα σύνορα.

Έπειτα από μια τρελή Ιταπσία πολλών ώρων, ανάμεσα σε άπότομους δρόμους γεμάτους λάσπες και χιόνια, έφτασαν τέλος στην 'Ολλανδία.

Έκει, επειδή δεν ύπρχε κανένα κατοικημένο μέρος όλόγυρά τους, οι δύο σύζυγοι, λαχταραμένοι και έξαντλημένοι, κατέρχονταν σ' ένα παλιό κ' εγκαταλελειμένο μύλο. Τα γόνατα της νεαρής πριγκιπίσσης, ή οποία ήταν παγωμένη όλόκληρη, ήταν τόνον μουσκιαμένα, ώστε είχαν κολλήσει επάνω της και όταν τα έβγαλε, ή έπαθεριμδα του χερσιού της ξεκολλήσε σαν δεύτερο γάντι.

Μά τί σημασία είχαν όλα αυτά, τη στιγμή που ή τιμή είχε σωθεί! Οι δύο σύζυγοι εγκαταστήθηκαν τώρα στην 'Ολλανδία. Μά ο Κοντέ, βλέποντας πώς ή γυναίκα του δεν τόν αγαπούσε—πράδια που ήταν πολύ φυσικό, άγού της τόν είχαν επάβλει αναγκαστικώς ως σύζυγο— για να παρηγορηθή, την άφισε υπό την προστασία του άρχικου της 'Ολλανδίας κ' άρχισε να ταξείδεύη στη Γερμανία και στην 'Ιταλία.

Παρ' όλη αυτά όμως, ο Ερρίκος 4ος δεν έννοουσε με κανένα τρόπο να ξεχάσει και να εγκαταλείψη την χαρισμένη Σαρλόττα. Σκέφτηκε μάλιστα να την απαγάγη κ' αυτός με τη σειρά του από την 'Ολλανδία και, χωρίς να χάνη καρδιά, φάναξε τόν μαρκήσιο ντε Σερβ, τόν άδελφό της περιφραμένης έννομοσύνης του Γαβριέλλας κ' Έστρέ, και τόν άνέθεσε τή λεπτή άποστολή.

Η απαγωγή όμως αυτή απέτυχε, γιατί ή 'Ολλανδική άδυναμία τη μύριστηκε έγγαίως και την πρόλαβε. Έτσι ή Σαρλόττα ξέφυγε

Ο Ερρίκος Δ'

